

Фенерство.

Що заскрипѣхте, тронове вѣй митрополитски,
 Що зашумѣхте, вѣй пастѣри византійски,
 Та всинца толкозъ сте станали
 Или защото ся яви и въ насъ народенъ духъ, затова ли?
 Я си събирайте ума, спомнете що сми направили за васъ
 Тогазъ языка си острете да брацолѣви срѣщу насъ,
 Или защото си отворихмы очитѣ,
 Та бързате го скоро да ны заслѣпите.

Защо, да видимъ, я кажете? да ли не ще е затова
 Че смѣ си мокрили ржцѣтъ съ кръвъ за вашитѣ права?!
 Или защото отъ годыни вѣй сте намѣрили покой
 У насъ, при рашитѣ святини като у бащинъ домъ свой,
 Така ли вѣй благодарихте за хлѣба ни и за сольтъ,
 Съ това ли санкимъ ще явите примѣръ за благодар-
 ностътъ?

Но! я да видимъ, ще търпи ли вълнатѣ балкански левъ
 Да стой въ вашитѣ оковы, и да не екне съ буенъ ревъ
 Или Султана благоразуменъ, кѣтъсѣки сѣдникъ правдо-
 душенъ

Не ще рева му да зачѣй и въ лицето да ви заплѣй?
 Или и в'нашето море дългы не ще ся разлюлѣятъ
 Та васъ и ваш'тѣ сынове внезапно да ва занѣмѣятъ
 Такъвъ ли чакате конецъ? такъвъ ли искате венецъ?
 Хж, да видимъ, хж — гонете, станете всички ако щете:
 Стани, ты, Всеблаженнѣй Оче! стани на всички гла-
 ватаръ

Завѣйте безстыднитѣ си очи, заплѣйте нашѣя олтарь
 Та ще да видимъ чѣй права ще да излѣзѣтъ на главѣ.